

Dosarul nr. 2ra-1524/21

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud. S. Slobodzean)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, Iu. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul recurentului Mihail Grădinaru, avocatul Sergiu Brînză,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Maria Grădinaru împotriva lui Mihail Grădinaru cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor,

la cererea reconvențională depusă de către Mihail Grădinaru împotriva Mariei Grădinaru cu privire la contestarea paternității,

împotriva deciziei din 13 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către reprezentantul apelantului Mihail Grădinaru, avocatul Sergiu Brînză, a fost menținută hotărârea din 20 iulie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La data de 19 aprilie 2019, Maria Grădinaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Grădinaru cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, s-a aflat în relații de căsătorie cu pârâtul Mihail Grădinaru de la 01 noiembrie 2013 până la 04 noiembrie 2016. În rezultatul căsătoriei, s-a născut copilul minor, XXX, la XXX. La desfacerea căsătoriei domiciliul copilului minor a fost stabilit cu reclamanta și ea se ocupa de îngrijirea și educația copilului minor.

A menționat reclamanta că, după divorț, între foștii soți a existat o înțelegere, precum că, va transfera lunar suma în mărime de 150 de euro, lucru realizat doar o anumită perioadă de timp, deoarece acesta a încetat să mai transfere ulterior mijloace financiare.

A solicitat reclamanta încasarea din contul pârâtului Mihail Grădinaru în beneficiul acesteia a pensiei de întreținere pentru copilul minor în mărime de 3000 lei, lunar.

Ulterior, la 29 octombrie 2019 a fost primită în procedură acțiunea reconvențională depusă de către Mihail Grădinaru împotriva Mariei Grădinaru cu privire la contestarea paternității.

În motivarea acesteia a indicat că, cererea inițială o consideră drept una neîntemeiată și urmează a fi respinsă integral. Totodată a solicitat dispunerea efectuării expertizei filiației a lui Mihail Grădinaru în raport cu copilul minor XXX.

Prin hotărârea din 20 iulie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, acțiunea inițială a fost admisă parțial. S-a încasat din contul lui Mihail Grădinaru în beneficiul Mariei Grădinaru pensia de întreținere a copilului minor XXX, a.n. XXX, în mărime de 1500 lei, lunar, din salariu și alte venituri, începând cu data de 19 aprilie 2019 și până la atingerea majoratului copilului minor. S-a încasat din contul lui Mihail Grădinaru în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 540 lei. Acțiunea reconvențională a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată. În rest, acțiunea inițială a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 13 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către reprezentantul apelantului Mihail Grădinaru, avocatul Sergiu Brînză, a fost menținută hotărârea din 20 iulie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță, urmează a fi menținută, ca fiind legală și corectă, constituind rezultatul examinării în ansamblu a tuturor probelor anexate prezentei cauze.

Din materialele cauzei rezultă că, la 19 aprilie 2019, Maria Grădinaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Grădinaru cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

La caz, reclamanta a menționat că, s-a aflat în relații de căsătorie cu pârâtul Mihail Grădinaru de la 01 noiembrie 2013 până la 04 noiembrie 2016. În rezultatul căsătoriei, s-a născut copilul minor, XXX, la XXX. La desfacerea căsătoriei domiciliul copilului minor a fost stabilit cu reclamanta și ea se ocupă de îngrijirea și educația ei.

În acest context, în conformitate cu prevederile art. 74 din Codul familiei părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreținere se determină în baza unui contract încheiat între părinți sau între părinți și copilul major inapt de muncă. Dacă lipsește un atare contract și părinții nu participă la întreținere a copiilor, pensia de întreținere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinți, a tutorelui copilului sau a autorității tutelare teritoriale.

Astfel, în baza art.75 alin.(1) din Codul familiei, pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul și/sau din alte venituri ale părinților în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii și 1/2 – pentru 3 și mai mulți copii.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că, atât normele de drept prevăzute de Codul familiei, cât și cele internaționale stabilesc faptul că, răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării lui le revine ambilor părinți, care indiferent de situațiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă înainte de orice de interesul superior al copilului, iar părinților care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor

financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

În atare condiții, instanța de apel a statuat că, prima instanță just a reținut că, la determinarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copiii minori se reține că, potrivit datelor Biroului Național de Statistică al RM în anul 2019, minimul de existență (media anuală) pentru un copil minor de vârstă de la 7 – 17 ani, la sate a constituit 1946 lei și 90 bani.

Așadar, instanța de apel a reținut că, în conformitate cu normele de drept enunțate, ține de obligația ambilor părinți să contribuie la compensarea cheltuielilor pentru întreținerea copilului minor.

Totodată, având în vedere că suma enunțată este insuficientă pentru asigurarea necesităților unui copil minor constituind de fapt un minim de existență, instanța de apel a conchis ca întemeiată concluzia primei instanțe, care a stabilit ca fiind întemeiată pretenția cu privire la încasarea din contul lui Mihail Grădinaru în beneficiul Mariei Grădinaru pensia de întreținere a copilului minor XXX, a.n. XXX, în mărime de 1500 lei din salariu și alte venituri lunar, începând cu data de 19 aprilie 2019 și până la atingerea majoratului copilului minor.

Referitor la acțiunea reconvențională, instanța de apel a decis că, în conformitate cu concluziile raportului de expertiză judiciară nr. XXX din 26 februarie 2020 s-a confirmat paternitatea lui Mihail Grădinaru față de copilul XXX, a.n. XXX (f.d. 64-66).

Așadar, instanța de apel a reiterat că, în cererea de apel depusă sa invocat careva bănuieli existente referitor la calitatea actului de expertiză efectuat, care în opinia apelantului este și nul, de neînțeles, solicitând audierea experților care au efectuat expertiza genetică și a martorului.

În acest sens, instanța de apel a reținut cu fermitate că, potrivit art. 148 Cod de procedură civilă, pentru elucidarea unor aspecte din domeniul științei, artei, tehnicii, meșteșugurilor artizanale și din alte domenii, apărute în proces, care cer cunoștințe speciale, instanța dispune efectuarea unei expertize, la cererea părții sau a unui alt participant la proces, iar în cazurile prevăzute de lege, din oficiu. Actele reviziei ori ale inspecțiilor departamentale, precum și raportul scris al specialistului, nu pot înlocui raportul de expertiză și nici exclude necesitatea efectuării expertizei în aceeași problemă. Asupra efectuării expertizei, sau instanța se pronunță printr-o încheiere, care nu poate fi atacată cu recurs.

În acest context, instanța de apel a constatat că, deși apelantul a invocat unele bănuieli existente vizavi de calitatea actului de expertiză efectuat, acesta nu a indicat ce concluzii le consideră neîntemeiate sau în privința cărora are îndoieli referitoare la veridicitatea acestora, iar aceste deficiențe nu pot fi înlăturate decât prin audierea expertului judiciar care a efectuat expertiza.

Corespunzător, în circumstanțele enunțate, instanța de apel a statuat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, care a conchis că, dat fiind faptul că, reclamanta este scutită prin lege (art.85 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă) de plata taxei de stat pentru cerința de încasare a pensiei de întreținere a copilului minor, urmează a fi dispusă încasarea din contul pârâtului în bugetul de stat a sumei în mărime de 540 lei.

Din considerentele menționate, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a

ajuns la concluzia de a respinge cererea de apel depusă de către reprezentantul apelantului Mihail Grădinaru, avocatul Sergiu Brînză și de a menține hotărârea din 20 iulie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

La 13 august 2021, reprezentantul recurentului Mihail Grădinaru, avocatul Sergiu Brînză a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel din 13 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, pe motiv că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, cu dispunerea achitării cheltuielilor de judecată de către intimat.

În motivarea recursului, reprezentantul recurentului a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, reprezentantul recurentului Mihail Grădinaru, avocatul Sergiu Brînză a opinat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanțelor sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 14 septembrie 2021, instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 184).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 13 mai 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 13 august 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale participanților la proces la 14 iunie 2021, conform scrisorii de însoțire (f.d.162), tot la 14 iunie 2021, a fost recepționată de către reprezentantul recurentului Mihail Grădinaru, avocatul Sergiu Brînză, fapt menționat în cererea de recurs depusă (f.d. 179). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către reprezentantul recurentului Mihail Grădinaru, avocatul Sergiu Brînză, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul recurentului Mihail Grădinaru, avocatul Sergiu Brînză, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul recurentului Mihail Grădinaru, avocatul Sergiu Brînză.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul recurentului Mihail Grădinaru, avocatul Sergiu Brînză, împotriva deciziei din 13 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat